

ti: quæ tamen ne amicitia studio prætereat, etiam hoc Scriptura admonet. **¶** Tribulationes civitatum audivimus, quas passa sunt, & defecimus: timor & hebetudo mentis cecidit super nos, & super liberos nostros, ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: **¶** Domine miserere. **¶** Peccatus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio vi.

Sunt enim pleræque philosophorum questiones: Utrum amici causa quisquam contra patriam sentire, necne, debeat, ut amico obediatur: Utrum oporteat ut fidem deserat, dum indulget atque intendit amici commoditatibus. Et Scriptura quidem ait: Clava, & gladius, & sagitta ferrata: sic homo est testimonium dans falsum adversus amicum suum. Sed considera quid astruat. Non testimonium reprehendit dictum in amicum, sed falsum testimonium. Quid enim si Dei causa, quid si patriæ cogatur aliquis dicere testimonium? Nunquid præponderare debet amicitia religioni, præponderare charitati vitium? **¶** Benedictus te Dominus in virtute sua, qui per te ad os hiliam redégit inimicos nostros: **¶** Ut non deficiat laus

tua de ore hominum. **¶** Benedictus Dominus, qui creavit caelum & terram, quia hodie nomen tuum ita magnificavit. Ut non. Gloria Patri. Ut non.

¶ vii. Nos alium Deum rescumus, præter Dominum, in quo speramus. **¶** Qui non despicit nos, nec amovet salarem suam a genere nostro. **¶** Indulgentiam ipsius fuis lacrymis postulamus, & humiliemus illi animas nostras. Qui non.

¶ viii. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum. **¶** Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: **¶** Plena est omnis terra gloria ejus. **¶** Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

¶ Feria quarta hujus Hebdomada post ij. & iij. Lectionem dicitur ij. & iij. **¶** primi Nocturni hujus Dominicae.

FERIA. SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 2.

ERat vir Judeus in Sittat civitate, vocabulo Mardocheus, filius Jair, filii Semei, filii Cis, de stirpe Jérmini, qui translatus fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam regem Juda Nabuchodonosor rex Babylois transtulerat, qui fuit

fuit nutritius filia fratris sui Edisse, quæ altero nomine vocabatur Esther: & utrumque parentem amiserat: pulchra nimis, & decora facie. Mortuusque patre ejus ac matre, Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam. **¶** Domine mi Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tuae: **¶** Libera nos propter nomen tuum. **¶** Exaudi orationem nostram, & converte luctum nostrum in gaudium, Libera nos.

Lectio ii.

Cumque percrebisset regis imperium, & juxta mandatum illius mulier pulchrae virgines adducerentur Susana, & Egæo traderentur eunacho; Esther quoque inter ceteras puellas ei tradita est, ut servaretur in numero feminarum. Quæ placuit ei, & invenit gratiam in conspectu illius, ut accederet mundum muliebrem, & traderet ei partes suas, & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam quam pedissequas ejus ornaret atque excoleret. Quæ noluit indicare ei populum & patriam suam: Mardocheus enim præceperat ei, ut de hac re omnino reticeret: qui demum habebat quotidie ante vestibulum

domus, in qua electæ virgines servabantur, curam agens salutis Esther.

¶ Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens: **¶** Et da sermonem rectum & benedixantem in os meum. **¶** Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da.

Lectio iij.

E Voluit autem tempore per ordinem, inscibat dies, quo Esther filia Abihail fratris Mardochei, quam sibi adoptaverat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quasivit muliebrem cultum, sed quocumque voluit Egæus eunachus custos virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa valde: & incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa & amabilia videbatur. Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus, ut adamavit eam rex plus quam omnes mulieres, habuitque coram eo super omnes mulieres, & posuit diademam regni in capite ejus, fecitque eam regnare in loco Vasthi.

¶ Spem in alium numquam habui, præterquam in te Deus Israël: **¶** Qui irasceris, & propitius eris: & omnia pec-

Infra Hebdomadam
peccata hominum in tribulatione dimittis. *¶* Domine Deus creator cæli & terre, respice ad humilitatem nostram. Qui. *Gloria Patri.* Qui.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

Lectio 7. Cap. 3.

Post hæc rex Assuerus exaltavit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag; & posuit solium ejus super omnes principes, quos habebat. Cunctique servi regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabant Aman: sic enim præceperat eis Imperator. Solus Mardocheus non flectebat genu, neque adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præsidebant: Cur præter ceteros non observas mandatum regis? *¶* Memento mei Domine Deus: in bonum: *¶* Et ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremoniis ejus. *¶* Recordare mei Domine Deus meus. Et ne.

Lectio 8j.

Cumque hoc crebrim dicerent, & ille nollet audire, nuntiaverunt Aman, scire cupientes, utrum perseveraret in sententia: dixerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audisset Aman, & experimento pro-

quintam Septembris.

basset, quod Mardocheus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas.

¶ Tribulationes civitatum audimus, quas passa sunt & defecimus: timor & hereditio mentis cecidit super nos, & super liberos nostros, ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: *¶* Domine miserere. *¶* Peccavimus cum patribus nostris, iniustus egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio 9j.

Aulienat enim quod esset gentis Judææ, magisque voluit omnem Judæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. Mense primo (cujus vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est sors in Urnam, quæ Hebraicè dicitur Phur, coram Aman, quo die & quo mense gens Judæorum deberet interfici: & exiit mensis duodecimus, qui vocatur Adar. *¶* Benedicat te Dominus in virtute sua, qui per te ad nihilum redēgit inimicos nostros: *¶* Ut non deficiat laus tua de ore hominum. *¶* Benedicte Dominus, qui creavit cælum & terram: quia hodie nomen tuum ita magnificavit. Ut non deficiat. *Gloria Patri.* Ut non.

FE-

Infra Hebdomadam quintam Septembris.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio 1. Cap. 4.

Que cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua: & indutus est sacco, spargens cinerem capiti, & in platea mediæ civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, & hoc ejulatu usque ad fores palatii gradens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma pervenerat, plangens ingens erat apud Judæos, jejuniū, ululatus, & fletus, sacco & cinere nulis prostrato utentibus. Ingressæ autem sunt puella Esther, & eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est: & vestem misit, ut ablato sacco, induerent eum: quam accipere noluit. Accitioque Athach eunuchorum, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei, ut iret ad Mardocheum, & disceret ab eo cur hoc faceret.

¶ Nos alium Deum nescimus, præter Dominum, in quo speramus: *¶* Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam a genere nostro. *¶* Indulgentiam ipsius fuis lacrymis postulemus, & humiliter illi animas nostras. Qui non.

Lectio 1j.

Egressusque Athach ivit ad Mardocheum stantem in platea civitatis ante ostium palatii: qui indicavit ei omnia quæ acciderant, quomodo Aman promississet, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inferret argentum. Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut reginæ ostenderet, & nonferet eam, ut intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. Regressus Athach, nuntiavit Esther omnia quæ Mardocheus dixerat. Quæ respondit ei, & jussit ut diceret Mardocheo: Omnes servi regis, & cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, norunt provinciam, quod sive vir, sive mulier non vocatur, interius atrium regis intraverit, absque ulla cunctatione statim interficitur; nisi forte rex auream virgam ad eum tenderit pro signo clementiæ, arque ita possit vivere. Ego igitur quomodo ad regem intrare potero, quæ tringinta jam diebus non sum vocata ad eum?

¶ Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens: *¶* Et da sermonem rectum & benè sonantem in os meum. *¶* Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum, super eos. Et da sermonem.

Lec

Lectio iij.

Quod cum audisset Mardochæus, rursus mandavit Esther, dicens: Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis est pax cunctis Judæis: si enim nunc silueris, per illam occasionem liberabitur Judæi: & tu, & domus patris tui, peribitis. Et quis novit utrum idcirco ad regnum veneris, ut in tali tempore pareris? Rursusque Esther hæc Mardochæo verba mandavit: Vade, & congrega omnes Judæos, quos in Susa repereris, & orate pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter jejunabo, & tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensque me morti & periculo. Ivis itaque Mardochæus, & fecit omnia quæ ei Esther præceperat.

Specem in alium numquam habui, præterquam in re Deus Israel. Qui irascetur, & propitius eris: & omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. Domine Deus creator cæli, & terræ, respice ad humilitatem nostram. Qui irascetur. Gloria Patri. Qui irascetur.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio i.

Dile autem tertio inditæ esset Esther regalibus vestimentis, & stetit in atriis domus regis, quod erat intus, contra basilicam regis: ac ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cumque vidisset Esther regiam stantem, placuit oculis ejus, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis. Esther regina? quæ ex petitorio tua etiam si dupliam partem regni petieris, dabitur tibi. At illa respondit: Si regi placet, obsecro, ut venias ad me hodie, & Aman tecum ad convivium quod paravi. Statimque rex: Vocare, inquit, cito Aman, ut Esther obediat voluntati. Domine mi Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tue. Libera nos propter nomen tuum. Exaudi orationem nostram, & convertere iustum nostrum in gaudium. Libera.

Lectio ii.

Egressus est itaque Mo die Aman letus & alacer. Cumque vidisset Mardochæum

chæum sedentem ante fores palatii, & non solium non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: & dissimulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: & exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum, filiorumque turbam, & quanta cum glória super omnes principes & servos suos rex elevarat. Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardochæum Judæum sedentem ante fores regias. Conforta me Rex, sanctorum principum tenens: Et da sermonem rectum & bene sonantem in os meum. Domine Rex universæ potestatis, convertere consilium eorum super eos. Et da sermonem.

Lectio iij.

Responderuntque ei Zares uxor ejus, & ceteri amici: Jube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, & dic mane regi ut appendatur super eam Mardochæus, & sic tibi cum rege letus ad

convivium. Placuit ei consilium, & jussit excelsam parari crucem.

Specem in alium numquam habui, præterquam in re Deus Israel: Qui irascetur, & propitius eris: & omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. Domine Deus creator cæli & terræ, respice ad humilitatem nostram. Qui irascetur. Gloria Patri. Qui irascetur.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 6.

Noctem illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias & annales priorum temporum. Quæ cum illi præsentate legeerent, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat, quomodo nuntiasset Mardochæus insidias Bagathan & Thares eunuchorum, regem Assærum jugulare cupientium. Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixerunt ei servi illius ac ministri: Nilul omnino mercædis accepit. Statimque rex: Quis est, inquit, in atriis? Aman quippe intus atriium domus regis intraverat, ut suggereret regi, & juberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat paratum. Responderunt pueri: Aman

Aman stat in atrio. Dixitque rex : Ingrediatur.

De Memento mei Domine Deus in bonum : * Et ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremoniis ejus. **Re**cordare mihi Domine Deus meus. Et ne deleas.

Lectio ij.

Quoniam esset ingressus, ait illi : Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat ? Cogitans autem in corde suo Aman, & reputans, quod nullum alium rex, nisi se, vellet honorare, respondit : Homo, quem rex honorare cupit, debet indui vestibus regis, & imponi super equum, qui de sella regis est, & accipere regium diadema super caput suum, & primus de regis principibus ac tyrannis teneat equum ejus, & per plateam civitatis incedens clamet, & dicat : Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex honorare.

De Tribulationes civitatum audivimus, quas passe sunt, & defecimus : timor & hebetudo mentis cecidit super nos, & super liberos nostros, ipsi montes nolunt recipere fugam nostram : * Domine miserere. **Pe**ccavimus cum patribus nostris, injuste egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio iij.

Dixitque ei rex : Festina, & sumpta sola & equo, fac, ut locutus es, Mardocheo Judao, qui sedet ante fores palatii. Cave, ne quidquam de his, que locutus es, pratermittas. Tulit itaque Aman stolam & equum, induitque Mardocheum in plateam civitatis, & imposuit equo praecebat, atque clamabat : Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare. Reversusque est Mardocheus ad januam palatii, & Aman festinavit ire in domum suam, lugens & opero capite : narravitque Zares uxori suae, & amicis omnia quae evenissent sibi.

De Benedicite de Dominus in virtute sua, qui per te ad nihilum redegit inimicos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hominum. **Be**nedictus Dominus, qui creavit caelum & terram : quia hodie nomen tuum ita magnificavit. Ut non deficiat.

Gloria Patri. Ut non.

S A B B A T O.

De libro Esther.

Lectio i. *Cap. 7.*

Ineravit itaque rex & Aman, ut biberent cum regina. Dixitque ei rex etiam secunda die, postquam vino incaluerat : Quae est petitio tua Esther ut detur tibi ? & quid vis fieri ? etiam si

di-

dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. Ad quem illa respondit : Si inveni gratiam in oculis tuis o rex, & si tibi placeat, dona mihi animam meam pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro. Traditi enim sumus ego & populus meus, ut conteramur, jugulemur, & pereamus. Atque utinam in servos & famulas venderemur, esset tolerabile malum, & gemens tacere : nunc autem hostis noster est, cujus crudelitas redundat in regem.

De Nos alium Deum nescimus, praeter Dominum, in quo speramus : * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam a genere nostro. **I**ndulgentiam ipsius fuis lacrymis postulavimus, & humiliter supplicavimus animas nostras, Qui non. *Lectio ij.*

Respondensque rex Assuerus ait : Quis est iste, & cujus potentiae, ut haec audeat facere ? Dixitque Esther, Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis ac reginae ferre non sustinens. Rex autem iratus, surrexit, & de loco convivii intravit in hortum arboribus coagmentum. Aman quoque surrexit ut rogaret Esther reginam pro anima sua : intellexit enim a rege sibi paratum malum,

De Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens : * Et da sermonem rectum & bene sonantem in os meum. **De** Domine Rex universae potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da.

Lectio iij.

Qui cum reversus esset de horto nemoribus consito, & intrasset convivii locum, reperit Aman super lechulum conruisse, in quo jacebat Esther, & ait : Etiam reginam vult opprimere, me praesente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem ejus. Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis : Eri lignum, quod paraverat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Qui dixit rex : Appendite eum in eo. Suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardocheo, & regis ira quievit.

De Spem in alium nunquam habui, praeterquam in te Deus Israel : * Qui irasceris, & propitius eris & omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. **De** Domine Deus creator caeli & terrae, respice ad humilitatem nostram. Qui irasceris. **G**loria Patri. Qui irasceris.

SAB-